

Ad stk. 3. Bestemmelsen giver udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om en særlig pligt for arbejdsgiveren til at sikre sig, at det arbejde, den unge sættes til at udføre, er foreneligt med hans helbredstilstand. Efter gældende ordning er det i første række den stedlige fabrikinspektørs sag at vurdere, om den unges anvendelse til det arbejde, hvortil han er antaget, er tilrådelig eller kræver særlige beskyttelsesforanstaltninger.

For at arbejdsgiveren kan opfylde sin pligt, er det nødvendigt, at den unge giver de fornødne oplysninger om sin helbredstilstand. Der kan derfor eksempelvis fastsættes regler om, at den unge, såfremt han har forladt skolen, skal aflevere erklæring fra skolelægen, såfremt den under stk. 2 omtalte ordning gennemføres.

Det kan endvidere fastsættes, at i de tilfælde, hvor det af skolelægens erklæring fremgår, at den unge lider af sygdomme, der kan have betydning for hans sikkerhed og sundhed under erhvervsarbejde, skal arbejdsgiveren senest 6 uger efter, at arbejdet er påbegyndt, foranledige den unge undersøgt hos den sædvanligt benyttede læge, jfr. bemærkningerne til stk. 2, 1. pkt. Undtagelse herfra kan dog gøres i de tilfælde, hvor den unge for mindre end $\frac{1}{2}$ år siden har fået foretaget en lægeundersøgelse, der vedrører arbejde af lignende art.

Samme pligt kan pålægges arbejdsgiveren i de tilfælde, hvor den unge, der er over 15 år, ikke har en erklæring fra skolelægen, fordi han endnu ikke har forladt skolen.

Til § 65.

Bestemmelsen erstatter § 41, stk. 3, i almindelig lov, hvortil handels- og kontorloven § 19, stk. 1, henviser.

Under hensyn til at hele spørgsmålet om, hvilken ordning der eventuelt skal tilrettelægges vedrørende lægeundersøgelse af unge under 18 år, er foreslået henlagt til arbejdsministerens afgørelse, jfr. § 64, må også spørgsmålet om, hvorvidt man skal opretholde et særligt navn, og hvilken sammensætning det i givet fald skal have, bero på de regler, der måtte blive fastsat.

Ad stk. 2. Det fremgår ikke klart af den gældende lovgivning, om det nuværende lægeligt-tekniske fællesudvalgs afgørelser er endelige, men i de år, udvalget har virket — siden 1955 — er ingen af dets afgørelser søgt indanket. Det er nu fundet rimeligt at skabe en klar hjemmel for, at udvalgets afgørelser er endelige og bindende i forhold til højere administrativ myndighed. Dette må der tages hensyn til ved fastsættelse af regler for nævnets sammensætning og virksomhed.

Til kapitel 12.

Som nævnt i de indledende bemærkninger foreslås „arbejdsrådet“ ændret til „arbejdsmiljørådet“. Tilsvarende foreslås „arbejderbeskyttelsesfondet“ ændret til „arbejdsmiljøfondet“. Endvidere foreslås rådets sammensætning ændret, jfr. bemærkningerne til § 67.

Arbejdsmiljørådet vil få stor betydning i indsatsen for et bedre arbejdsmiljø, både fordi forslaget til lov om arbejdsmiljø — i højere grad end de tidligere arbejderbeskyttelseslove — har karakter af en ramme, og fordi en stadigt hurtigere teknisk udvikling og øget interesse for arbejdsmiljøet gør det nødvendigt, at nye regler udarbejdes og gamle regler ændres i et stadigt stigende tempo.

Rådets centrale placering i arbejdet for et bedre arbejdsmiljø understreges af, at stadig flere emneområder inddrages i dette arbejde. Der bliver derfor endnu mere behov for at få løst arbejdspladsens problemer i sammenhæng, hvilket rådet i kraft af sin sammensætning har særlige forudsætninger for.

Til § 66.

Ved fastsættelse af arbejdsmiljørådets kompetence er der lagt betydelig vægt på de ønsker og ideer, der er fremsat af arbejdsmarkedets organisationer over for arbejdsrådet i september 1972, bl. a. med hensyn til organisationernes medvirken ved og medindflydelse på regeldannelsen efter lovforslagets bemyndigelser.

Arbejdsmiljørådets medvirken ved udarbejdelse af regler lige fra begyndelsen er således fastsat i stk. 1, nr. 3.

Endvidere er den centrale styring og samordning af branchesikkerhedsrådenes arbejde henlagt til arbejdsmiljørådet. Herved får arbejdsmiljørådet mulighed for at øve indflydelse på, stimulerer og følge den indsats, der ønskes gjort på brancheplan af arbejdsmarkedets parter, jfr. stk. 1, nr. 5.

Ad stk. 1. Medens arbejdspladsens parter gennem reglerne om det interne sikkerhedsarbejde er sikret medindflydelse på arbejdsmiljøet på den enkelte virksomhed, er arbejdsmiljørådets opgave at fremme dette arbejde ved at øve indflydelse på den overordnede styring og planlægning. Rådet skal her indføre arbejdspladsens problemer og tankegang i arbejdet både med den enkelte sag og med at give regler, som skal fylde lovens rammer ud. Hvis rådet skal løse den opgave fuldt ud, er det vigtigt, at det gennem organisationerne skaber forståelse på arbejdspladserne for arbejdet med at skabe sikre og sunde arbejdsforhold.

Ad nr. 1 og 2. Bestemmelserne erstatter almindelig lov § 62, stk. 1. Det er fundet naturligt at fast-